

Spre țărmul fericirii

În lumea noastră e furtună, și-adesea lipsă de lumină,
Dar dincolo de-aceste țărmuri, e pace, liniște deplină.
Aici în lume sunt necazuri, și-adesea lacrimi și durere,
Dar dincolo de-aceste țărmuri, e nesfârșita mângâiere.

În lumea noastră e ispită, și moartea care ne îngheață,
Dar dincolo de-aceste țărmuri, e veșnicie, e viață.
De-aici un om s-a dus spre stele, un credincios a fost răpit,
HRISTOS i-a arătat mărirea și locul care-i pregătit.

Un om, după el un altul, și-atâția oameni au plecat
De-aici, din lumea care moare, în lumea fără de păcat.
N-ai vrea să vii și tu iubite, pe calea care duce-n sus?
Voi oameni fără mântuire, veniți pe Calea lui ISUS!

Veniți, căci dincolo de maluri, mai este loc și pentru voi!
Nu stați pe țărmurile fricii, pășiți, spre DUMNEZEU cu noi!
Mai este loc, dar timpul trece și zboară iute ca un nor,
Întoarce-te, te cheamă DOMNUL, iubitul meu ascultător!

De nu-L ascuți, cu mari regrete vei plânge într-o zi smerit,
Căci te-a chemat, dar cu mândrie L-ai refuzat și n-ai venit.
Pe cruce la Golgota frate, HRISTOS în locul tău muri,
Să-ți ierte multele păcate, dar tu ai refuzat să vii.

Ridică-ți mâna ta și spune: "ISUSE, mă predau smerit!
Căci ale mele mari păcate pe Golgota Te-au răstignit!"
Nu amâna chemarea sfântă, că poate mâine vei muri,
Chiar dacă astăzi ești o floare, și florile se rup, să știi.

Cum să-ți mai spun de celelalte, ce nu le vezi, dar ele sunt
Să nu-ți închipuiești că omul e numai pulbere, pământ.
Purtăm în noi și supraomul ascuns și tănuit în lut,
Căci omul nostru dinăuntru e sufletul cel nevăzut.

E nevăzut, dar totuși este, efectele îl dovedesc,
Căci noi suntem din neamul veșnic, din Dumnezeu Sfânt, Ceresc,
Nemuritori... dar iată ceața, păcatul ne-a acoperit,
Suntem eterni, dar veșnicia își are locul diferit.

Căci dincolo de-aceste maluri, e fericire, nu e gol,
Iar dedesupt, eterna jale, eternul Hades sau Șeol.
O știm aceasta din pruncie, căci este Rai și loc de chin,
De-aceea DUMNEZEU te cheamă să fii adevărat creștin.

Căci nu-i destul doar "Tatăl nostru", Hristos ar vrea mai mult să faci,
Să-ți schimbi viața ta murdară și-n haine sfinte să te-mbraci.
Ascultă ultima chemare, ascultă cel din urmă vers,
Ridică-ți ochii tăi spre stele și uită-te spre univers.

Căci dincolo de existență, mai sus de primul empireu,
Mai e o lume nevăzută cu îngerii lui DUMNEZEU.
Acele stări imaculate, acei stejari și chiparoși,
Nemuritoare flori și ape, sunt slujitorii credincioși.

E taina despre care DOMNUL de mii de ani ne-a spus în scris,
Voi frați, surori, veniți să mergem, cântând spre rai, spre Paradis!
Căci dincolo de-aceste maluri, e sărbătoare, e sublim,
E pomul vieții din Cetatea Cerescului Ierusalim.

E tronul construit din raze și străluciri de curcubeu,
Iar zecile de mii de îngeri îl preamăresc pe DUMNEZEU.
Arhangheli uriași și veșnici și copilași cu păr bălai,
Și-atâtea frumuseți nespuse vor fi acolo sus în Rai.

HRISTOS la dreapta strălucirii, iar lângă El pe-aceiași mal,
Va sta Mireasa Lui aleasă, pe țărmuri sfinte de cristal.
Căci dincolo de-aceste maluri, e visul nostru împlinit,
O, Doamne, adă marea clipă, și ceasul nostru mult dorit!

DIONISIE GIUCHICI

